02/06/2024

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής της Σαμαρείτιδος

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κυριακή της Σαμαρείτιδος, Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Ιω. δ΄ 5-42) (Πραξ. ια΄ 19-30)

Στους ορίζοντες της αλήθειας

«Πνεῦμα ὁ Θεός, καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθεία δεῖ προσκυνεῖν»

Η ανακάλυψη του βαθύτερου νοήματος της ζωής περνά μέσα από την αλήθεια της Εκκλησίας, όπως μάς την αποκαλύπτει ο ίδιος ο Κύριος. Η σημερινή ευαγγελική περικοπή μάς βάζει ακριβώς μπροστά από αυτή τη μεγάλη πρόκληση. Ν’ ανοίξουμε τον εαυτό μας, να τον καταστήσουμε διάφανο, για να δεχθεί τη μεγάλη αλήθεια της ζωής, η οποία είναι εκείνη που σώζει και ανεβάζει τον άνθρωπο στις πιο ψηλές πνευματικές κορυφογραμμές. Χρονικά και εορτολογικά βρισκόμαστε στο μέσο περίπου της πορείας μας προς την Πεντηκοστή. Είναι ίσως η πιο κατάλληλη

στιγμή για να γίνουμε κοινωνοί της αποκάλυψης που ο ίδιος ο Κύριος κάνει στη συνάντηση του με τη Σαμαρείτιδα. Ότι δηλαδή ο ίδιος είναι το «ύδωρ το ζων, το αλλόμενον εις ζωήν αιώνιον». Μια αλήθεια, η οποία επιβάλλεται ν’ αγγίξει υπαρξιακά τον άνθρωπο και να τον απογειώσει, να τον ανυψώσει πνευματικά.

Χριστοειδής ανύψωση

Ο Χριστός στο πρόσωπο της γυναίκας εκείνης, της Σαμαρείτιδας – η οποία ήταν και αλλοεθνής και κουβαλούσε κοινωνικά και εθνικά στίγματα – συναντά τον κάθε άνθρωπο, τον καθένα μας ξεχωριστά. Μάς αποκαλύπτει συγκλονιστικές αλήθειες. Δεν είναι απλά μια περίπτωση ενός Ιουδαίου που συζητά με μια Σαμαρείτισσα. Είναι ο Υιός του Θεού, ο Σωτήρας του κόσμου που επικοινωνεί με όλους και μάλιστα για τα πιο σοβαρά ζητήματα της ζωής. Ακόμα και με τους πιο περιφρονημένους του κόσμου, για να προσφέρει αφειδώλευτα την αγάπη και την χάρη του. Η αλήθεια του, που είναι η ίδια η ζωή, ρέει από την παρουσία του ως ύδωρ ζων που ξεδιψά πραγματικά τον κάθε άνθρωπο, όσο κουρασμένος, όσο ταλαιπωρημένος και αν αυτός είναι. Καταξιώνει τον καθένα μας ως «πρόσωπο», με την ιδιαίτερη αξία και πνευματική αρχοντιά του.

Αγγίζει πιο πολύ μάλιστα το σημερινό άνθρωπο που περιπλανάται από αδιέξοδο σε αδιέξοδο και βρίσκεται μονίμως αποπροσανατολισμένος, χωρίς την πυξίδα της ζωής, που είναι ο ίδιος ο Χριστός και η Εκκλησία του. Η ισχυρή βεβαιότητα που έχουμε από την ευαγγελική αλήθεια είναι ότι ο Χριστός περιμένει σε κάθε στιγμή της ζωής μας για να μας συναντήσει.

Σύμφωνα με την Αποκάλυψη «ίσταται επί την θύραν και κρούει». Μάς καλεί όλους και τον καθένα ξεχωριστά, προσωπικά. «Τα ίδια πρόβατα φωνεί κατ΄ όνομα», για να γίνουμε δέκτες της προσφοράς της θεϊκής του αγάπης.

Στο πηγάδι της ζωής

Ο Χριστός κάθεται στο πηγάδι του Ιακώβ και συζητεί με τη Σαμαρείτιδα, την άγνωστη, τη στιγματισμένη και ανώνυμη μέχρι τότε εκείνη γυναίκα. Της ζητά νερό. Ο Κύριος ζητά από όλους μας κάποιες κινήσεις, ενέργειες. Ζητά την προσφορά της δικής μας αγάπης για να αποτολμήσουμε την έξοδο από το εγώ και τον ατομικισμό μας.

Ιδιαίτερα μάλιστα σήμερα που έχουμε εγκαταλείψει άσπλαχνα τον εαυτό μας στα ασφυκτικά γρανάζια της εγωκεντρικότητας, η ανταπόκρισή μας στην πρόσκληση του Κυρίου να συναντηθούμε μαζί του και να ξεδιψάσουμε από την αλήθεια του, είναι άκρως σημαντική.

Το ύδωρ το ζων

Όπως και εμείς πολλές φορές σήμερα, έτσι και η Σαμαρείτισσα τότε λειτούργησε στην αρχή περισσότερο νοησιαρχικά, όταν ο Χριστός της ζήτησε νερό που αντλούσε από το βαθύ πηγάδι. Το μυαλό υπέβαλλε ότι ο Ιουδαίος είναι εχθρός και

σε καμιά περίπτωση δεν άξιζε της οποιασδήποτε προσφοράς. Ο Χριστός όμως θέλει να της προσφέρει το αληθινό φως της ζωής. Μέσω του διαλόγου που έχει μαζί της, δίνει τη δυνατότητα στη γυναίκα να συναισθανθεί την ψυχική της κατάσταση, την αμαρτωλότητά της. Έτσι οδηγείται στο γκρέμισμα του τείχους του εγωισμού που ήταν μέχρι τότε αδιαπέραστο. Σε σημείο μάλιστα που βλέπει τώρα καθαρά με τα μάτια της ψυχής της. Αναγνωρίζει, λοιπόν, τις προφητικές ικανότητες του συνομιλητή της. Καταξιώνεται να γίνει δέκτης της πιο μεγάλης αποκάλυψης: της Θεότητας του Κυρίου. «Εγώ ειμί ο λαλών σοι». Αγαπητοί αδελφοί, ο Χριστός αυτό που μας ζητά είναι ν’ ανοίξουμε την καρδιά μας για να εμφιλοχωρήσει μέσα της η ζεστασιά της αγάπης του και να πλημμυρίσει την ψυχή μας. Όταν την ύπαρξή μας καταυγάζει η θεία παρουσία τότε αισθανόμαστε την ανάγκη να λατρεύουμε αληθινά τον Θεό. Η αληθινή λατρεία, όπως μάς διαβεβαιώνει ο Χριστός είναι η «εν Πνεύματι και αληθεία». Είναι η γεύση ότι η ύπαρξη μας ανακαινίζεται από την παρουσία της αγάπης του. Μεταβάλλεται σε Χριστοειδή, με όλη την πνευματική ακτινοβολία που μπορεί να εκπέμπει.

Κεντρική φωτογραφία: Ραφαήλ Γεωργιάδης